

Hồi Thử Một Trăm Hai Mười Lăm

TRỞ LẠI NGÔI VỊ

Thầy Trại Gia Cát trao ngân kiếm cho Nhất Thiện đại sư. Đại Trí thiên sư vội nghiêng mình, cung kính thốt:

– Đại sư bá nổi nghiệp, mà ngân kiếm là tín vật của chưởng môn nhân phái Hành Sơn, trong bốn tự không ai biết thế nào là thực thế nào là giả, như vậy cũng chẳng thể chứng minh được sự gì...

Trại Gia Cát mỉm cười:

– Thì tại hạ nói rồi, ngân kiếm chỉ là tín vật trong nhiều chứng vật.

Đại Trí thiên sư trầm giọng:

– Nếu thế, quân sư còn chứng vật khác nữa?

Trại Gia Cát gật đầu:

– Vì Tiết lão đệ hết sức nóng nảy phụ thân thất tung, tìm đủ mọi phương cách, đột nhập vào Hoán Hoa cung tại Bách Hoa cốc đảm nhận một chức vụ tại đó. Bách Hoa phu nhân tin dùng, cấp cho một chiếc phù lệnh Bách Hoa, chiếc phù lệnh đó có thể làm một vật chứng thứ hai.

Bạch Thiếu Huy lấy trong mình ra chiếc phù lệnh, dâng lên.

Trại Gia Cát tiếp nối:

– Bang chủ của tệt bang, vốn có giao tình, với Tiết thần y, nghe đồn thần y ở tại phân cung Vu Sơn, sung nhận chức phó đường chủ Thần Cơ đường, ngày đêm chuyên luyện một loại mê dược làm mất bốn tánh con người. Do đó, mới có chiến dịch Vu Sơn như các vị đã biết, mà trách nhiệm của tại hạ là phá hủy phân cung, ngờ đâu nhân dịp mở cuộc tập kích này, tại hạ lại khám phá ra điều bí mật, có cái tầm quan trọng chấn động vũ lâm...

Nhất Thiện thiên sư trầm gương mặt:

– Thí chủ khám phá ra được điều bí mật gì?

Trại Gia Cát đáp:

– Trong Phân cung Vu Sơn, có mật cơ sở, gọi là Thiên Tà đường, cơ sở đó có ba phòng giam, trong số đó có Ngươn Tự lão, nhất là sáu vị của bốn phái và hai môn.

Nhất Thiện thiên sư chú ý:

– Họ là những ai?

Trại Gia Cát tiếp:

– Chưởng môn nhân phái Vũ Dương là Ngọc Hư Tử, cùng người sư đệ là Ngọc Chân Tử, chưởng môn nhân phái Hành Sơn là Nam Linh đạo trưởng, chưởng môn nhân Hình Ý môn là đại hiệp Thiệu Ngươn Xung...

Nhất Thiện đại sư vội chặn lại:

– Không có người bốn tự?

Trại Gia cát đêm nhiên:

– Có! Chính là Đại Trí đại sư và Đại Thông đại sư của quý tự.

Đại Trí đại sư biến sắc:

– Vậy ra, các hạ cho rằng bốn tọa là người giả?

Nhất Thiện thiền sư khoát tay:

– Đừng nóng. Hãy nghe hết xem sao.

Đại Trí và Đại Thông đại sư nhìn các vị trưởng lão thấy tất cả tám người đều biến sắc mặt, thần tình ngưng trọng, cả hai tự hiểu rằng mình kẹt trong cảnh nguy rồi, nhưng cả hai chẳng dám vọng động, cùng nghĩ phương cách thoát hiểm.

Trại Gia Cát lại tiếp:

– Tiết lão đệ hãy lấy danh sách Thiên Từ đường chiếu ra, làm một vật chứng thứ ba.

Bạch thiếu Huy lấy danh sách trao ra liền.

Nhất Thiện thiền sư biến hẳn sắc mặt.

Trại Gia Cát lại tiếp:

– Sáu vị đó, bị Hoán Hoa cung cho uống Vô Ưu tán nên mê thất tâm thần, ký ức mơ hồ, không còn biết gì rõ rệt nữa. Cũng may Tiết lão đệ có sẵn thuốc giải nơi mình, thành tất cả sáu vị được cứu tỉnh, hiện nay Tiết lão đệ còn mấy viên đó sẽ là vật chứng thứ tư.

Bạch Thiếu Huy không đợi bảo, lấy ngay mấy viên thuốc trình ra.

Trại Gia Cát lại tiếp:

– Các vị đó, như Ngọc Hư Tử, Ngọc Chân tử của phái Võ Dương, đã được tại hạ tìm cách đưa về sơn môn rồi, và hiện tại ngay nơi đây, còn lại hai vị, chính hai vị này sẽ là chứng nhân đáng tin cậy nhất.

Lão day qua một bên nhìn hai người ngồi gần, mỉm cười tiếp:

– Đây là Nam Linh đạo trưởng, chưởng môn nhân phái Hành Sơn còn vị này là Thiệu Ngươn Xung, chưởng môn nhân Hình Ý môn, vì tình thế bức bách, bắt buộc hai vị phải tạm thời đóng vai tân khách.

Nam Linh đạo trưởng và Thiệu Ngươn Xung lập tức gỡ chiếc nạ da người trên mặt, rồi hướng sang nhất Thiện thiền sư, cả hai cùng cất tiếng:

– Bọn văn bối xin bái kiến tiền bối đại sư!

Nhất Thiện đại sư chấp tay chữ thập, miệng niệm phật hiệu:

– Hai vị đừng quá giữ trọng lễ, bần tăng ái nấy vô cùng.

Vị trưởng lão thứ nhất bên tả hỏi:

– Thí chủ đã cứu thoát sáu vị vậy chứ hai sư đệ của bần tăng là Đại Trí và Đại Thông hiện ở đâu?

Nhất Thiện Thiền sư tiếp nối:

– Đại Trí và Đại Thông đã có gặp ngu huynh rồi, hiện tại cả hai đang ở trong thiền phòng của ngu huynh, Nhất Tín sư đệ đi vào đó, gọi cả hai ra đối chất.

Vị trưởng lão thứ nhất bên hữu đứng lên:

– Tiểu đệ đi ngay!

Lão rời ghế bước đi liền.

Với biết bao nhiêu chứng cứ do trại Gia Cát vừa trình bày xong hiển nhiên hai vị hòa thượng Đại trí và Đại Thông hiện diện tại cuộc họp là người giả rồi, nhưng Nhất Thiện thiền sư chưa ra lệnh bắt trói.

Hai hòa thượng giả biết cơn nguy tới nơi, đưa mắt nhìn nhau, bỗng cả hai cùng đưa cao bốn cánh tay vung ra một nắm bụi màu đen chớp sáng, tạo thành một vầng khói mờ mờ lan rộng.

Đồng thời hai bóng người từ trong vầng khói rộng đó vút đi, ra phía cửa sảnh.

Nhất thiện thiền sư hét lớn:

– Nghiệp súc!

Nhà sư phát tay áo một luồng gió cuốn tới, xuyên qua vầng khói mờ.

Vị trưởng lão thứ tư bên tả cùng vị đối diện bên hữu cũng rời chỗ ngồi, tung mình bay theo, ngăn chặn hai người giả mạo, đồng thời vung chưởng đánh ra một đạo kinh lực.

Đại Trí giả và Đại Thông giả tự biết mình không địch nổi, song cũng phải vận toàn công lực tung chưởng chống đỡ.

Kinh lực chạm nhau, gió trốt xoay tròn, Đại Trí giả và Đại thông giả nghe máu trong người sôi động, cả hai loạng choạng lùi lại.

Nhất Thiện thiền sư ngồi nguyên tại chỗ, ra lệnh:

– Hai sư đệ bắt chúng trói lại đi.

Lão ra lệnh cho hai người vừa xuất thủ, nhưng năm vị trưởng lão đang ngồi cũng đồng loạt đứng lên, hiển nhiên nếu hai tên giả mạo này chống cự thì tất cả sẽ xông vào.

Đại Trí giả và Đại Thông giả thấy mình bị dồn vào bước cùng, không liều

không xong, cùng hét to lên:

– Chúng quyết chết sống với lũ trọc này một phen xem nào!

Mỗi người cùng vung hai tay, tay bay trước người vọt theo sau, xung phong ngay hòa thượng cảng đường phía trước mặt.

Vị trưởng lão thứ nhất bên ta hét lớn:

– Trở lại ngay!

Bàn tay hữu đưa lên, lão đánh ra một chưởng theo pháp phách không chưởng, chưởng kinh bay tới Đại Trí giả.

Một tiếng bình vang lên, Đại Trí nhào lộn mấy vòng, cuối cùng ngồi luôn trên nền sảnh.

Còn vị trưởng lão bên hữu dùng thủ pháp Cầm Long chụp ngay Đại Thông giả, trúng cánh tay tả của hắn.

Đại Trí giả ngã ngồi, vị trưởng lão đã hạ hắn, cấp tốc bước tới, điểm nhanh vào đại huyệt Kiên Tĩnh của hắn.

Nam Linh đạo trưởng và Thiệu Ngươn Xung, luôn cả Bạch Thiếu Huy thấy thủ pháp cực kỳ linh diệu của hai vị trưởng lão đều khâm phục, thầm nghĩ:

– Những vị cao tăng trong phái Thiếu Lâm, quả nhiên danh bất hư truyền tài nghệ cao siêu vô tưởng.

Bổng Trại Gia Cát kêu khê:

– Không xong!

Vừa lúc, hai gã giả mạo rung rung người, kẻ ngồi như kẻ đứng, ngã ngay xuống nền, nơi hai khóe miệng, máu đen trào ra.

Chúng có mang độc dược sẵn trong mình, biết là không thể thoát nạn, thừa lúc chẳng có ai để ý uống liền.

Vị trưởng lão đứng bên tả kinh hãi, vội ngẩng đầu lên gọi nhanh:

– Sư huynh, chúng chết rồi!

Nhất Thiện hỏi:

– Chết cách nào?

Vị trưởng lão bên hữu bước tới, quan sát hai xác chết một chút, đáp:

– Chúng uống độc dược, loại kịch độc, máu đen trào ra ngay khóe miệng.

Nhất Thiện thiên sư chấp tay chữ thập niệm Phật hiệu:

– A di đà Phật! Thiện ác báo ứng không sai một mảy, gieo nhân nào gặt quả nấy! Hai vị sư đệ hãy cho người thu dọn xác chúng đi.

Hai vị trưởng lão vâng một tiếng, không cần gọi đệ tử toan cúi xuống bế xốc hai cái xác chết lên để đem đi ra ngoài, Trại gia Cát hấp tấp ngăn lại:

– Hai vị đại sư hãy khoan!

Hai vị trưởng lão giạt mình hỏi:

– Thí chủ còn muốn bảo gì.

Trại Gia Cát thốt:

– Hoán Hoa cung có những thủ đoạn phi thường, tâm địa sâu độc, từ lâu nuôi mộng thôn tin giang hồ, điều đó chắc hai vị đã rõ, phương trượng quý tự và Đại Thông đại sư, đã bị chúng giam cầm trong ngục tối suốt một năm qua, tại quý tự hẳn có người thay thế hơn nữa, chẳng phải chỉ có hai kẻ giả mạo mà thôi, chúng đã đem thuộc hạ len lỏi trong hàng ngũ môn đồ, hầu thực hiện âm mưu. Điều đó dĩ nhiên chúng giữ hết sức bí mật. Nếu bây giờ nhị vị đem hai xác chết này ra ngoài, sự việc sẽ bị tiết lộ ngay, rồi trên Trung Sơn chúng sẽ đề phòng, rồi tại các môn phái khác, những người của chúng đã trà trộn lâu cũng đề phòng. Rất có thể chúng đốt giai đoạn thực hiện mưu đồ và như vậy chúng ta không còn trở tay kịp. Ngoài ra, toàn thể vũ lâm sẽ bị ảnh hưởng ghê gớm qua sự xuất hiện lại của chúng ta...

Vị trưởng lão bên tả trầm giọng:

– Hai cái xác đó xin giao cho tại hạ

Lão vừa bước tới, vừa lấy trong mình ra một chiếc bình mở nắp, đổ ra một phần thốt bột, rắc trên hai xác chết.

Trong khoảng khắc hai cái xác liền tiêu hóa dần dần, cuối cùng chỉ còn tại chỗ một vũng nước màu vàng sền sệt.

Trong khi mọi người nhìn sự tiêu hóa của xác chết. Nhất Tín trưởng lão đưa Đại Trí và Đại Thông ra đến nơi. Nhìn thấy đông đủ mọi người, cả hai đã biết mọi việc đã xong rồi, họ bước tới trước mặt Nhất Thiện thiền sư, quỳ xuống lạy mấy lạy:

– Đệ tử kính bái đại sư bá và các vị sư thúc, đệ tử bất tài, sa vào tay bọn ác tặc, làm mất thanh danh môn phái, tội của đệ tử to lớn vô cùng, cầu xin đại sư bá và các vị sư thúc chiếu quy luật mà xử trị, nêu gương về sau.

Nhất Thiện thiền sư khoát tay:

– Đứng lên và bước lại gần đây.

Rồi chính lão sư đứng lên, hướng sang Trại Gia Cát, vòng tay thốt:

– Vì kiếp nạn giang hồ, bổn tự cũng trải qua nhiều biến cố, cái kiếp vận đó, nhờ tiên sanh đem tài quán thế cứu vãn chuyển thành an, quả là một cái ơn tái tạo cho sáu môn phái. Bần tăng xin ghi tạc muôn đời!

Trại Gia Cát vội vả đáp lễ:

– Lão thiền sư nói quá, thực sự việc làm của tại hạ có chi đáng kể, vả lại, cũng ở phạm vi chánh nghĩa giang hồ mà thôi.

Lão dừng một chút đoạn tiếp:

– Cứ theo tại hạ ước đoán, thì người của quý tự bị hãm hại rất nhiều, vậy để ngăn ngừa tai hại về sau, cho những người hiện là cái đích chung tại hạ nghĩ chúng ta không nên để cho sự tình hôm nay tiết lộ ra ngoài, chúng ta phải hành động như chưa phát giác ra mưu mô của chúng, cứ giả vờ còn tùy thuộc lệnh sai sử của Hoán Hoa cung, âm thầm dò xét chúng. Việc này tại hạ có bàn qua với nhị vị đại sư Đại Trí và Đại Thông.

Nhất Thiện thiền sư gật đầu:

– Cái cơ nghiệp mấy trăm năm của phái Thiếu Lâm, nếu không nhờ tiên sinh bảo vệ thì đã tiêu tan trong tay bọn Hoán Hoa cung rồi từ nay bốn tự xin tuân theo sự điều khiển của tiên sanh, ước mong tiên sanh vận trù quyết sách sớm đem lại thanh bình cho vũ lâm.

Lão tăng lấy trong tay áo một chiếc lá bối, bằng vàng và một viên ngọc màu xanh, đoạn tiếp:

– Đây là tín vật của hội trưởng lão trên Thiếu Lâm tự, ai có vật này trong tay là được ngang hàng với trưởng lão tất cả đệ tử trong bốn tự đều phải tuân lệnh hành mọi lệnh. Xin tiên sanh nhận cho, phòng sau này có dịp dùng đến, đem ra chiến dụng.

Trại Gia Cát lắc đầu, chỉnh sắc:

– Vật quý trọng như vậy, tại hạ đâu dám nhận lãnh?

Nhất Thiện thiền sư nghiêng giọng:

– Vì công đạo giang hồ, tiên sinh nhận mấy vật này, đừng khiêm nhường mà thành khách sáo. Thiếu Lâm tự chẳng mong gì hơn là được dịp góp sức, bảo vệ vũ lâm, dưới sự điều khiển của tiên sanh.

Trại Gia Cát vẫn khước từ:

– Xin lão sư lượng thứ cho, thực tình tại hạ chẳng dám nhận những vật vô cùng quý trọng đó.

Nhất Thiện thiền sư cố thiết phục:

– Nếu tiên sanh từ chối, là tiên sanh chẳng xem trọng bốn tự chút nào

Trại Gia Cát cung kính thốt:

– Lão sư nói thế chứ tại hạ nào dám khinh thường quý tự? Phàm là con nhà võ, còn ai không biết đến phái Thiếu Lâm là rường cột của vũ lâm trung nguyên?

Các vị trưởng lão cũng nói vào, mỗi người một câu cuối cùng trại Gia Cát phải nhận, tuy nhiên lão hứa là khi sự việc xong xuôi, lão sẽ mang mấy vật đó đến tận thiếu Lâm tự hoàn trả.

Nhất Thiện thiền sư gọi Đại Thông hòa thượng:

– Người đưa trại Gia Cát tiên sanh, Nam Linh đạo hữu và Thiệu chương môn đến khách phòng nghỉ ngơi.

Trại Gia Cát biết ngay các vị trưởng lão muốn bàn chuyện cơ mật với Đại Trí đại sư, không muốn cho người ngoài dự thính, nên đưa mắt ra hiệu cho Bạch Thiếu Huy, rồi đi theo Đại Thông đại sư.

Ra khỏi Đại Thừa thiền viện, Nam Linh đạo trưởng và Thiệu chương môn đeo mặt nạ liền mặt liền.

Bọn Cửu Độc nương tử, Hương Hương, Phi Thử Đái Lương và Địa Hành Tôn tra Quý thấy họ trở lại đều thở phào, nhẹ nhõm.

Một hòa thượng bước tới, vòng tay cung kính mời:

– Tiệc chay đã sẵn sàng, mời đại nhân đàm bạc với nhà chùa.

Đại Thông day qua hòa thượng:

– Thắng Thanh, người ra ngoài mời những người tùy tùng của đại nhân dùng bữa chay đi, để phần ta thỉnh đại nhân và quý quyến!

Tất cả đều theo Đại Thông vào trai phòng.

Vừa lúc đó, đại Trí đại sư cũng đến nơi.

Sự tình được thu xếp ổn thỏa rồi, vả lại họ chẳng lạ gì nhau, nên câu chuyện giữa họ rất đậm đà, chung quy không ngoài những gì có liên quan đến Hoán Hoa Cung.

Xong bữa ăn, họ đưa nhau lên phật đường, Trại Gia Cát bảo Hạo Thiên Cầu Thạch Trung Long lấy ra ba trăm lượng bạc, dâng cúng phật.

Đại Trí đại sư ngăn mấy lượt không được, đành để Trại Gia Cát lễ phật.

o O o